

[Socialministeren.]

varetage den centrale administration af en række opgaver, der dels i dag hører under sygekasse- og ulykkesforsikringsdirektoratet og dels forskellige nye opgaver, herunder dagpengeordningen og visse pensionsopgaver.

Med loven om en almindelig sygesikring, der blev vedtaget i 1971, skal administrationen af sygesikringen flyttes til kommunerne samtidig med afviklingen af sygekasserne.

Tilbage står forslaget om dagpengereformen, som den sidste del af socialreformkommissionens 1. betænkning, der mangler at blive gennemført.

Den forrige regering tog stilling til dagpengereformen først i en redegørelse, som den daværende socialminister afgav i maj 1970, og senere i et lovforslag om dagpenge ved sygdom, tilskadekomst eller fødsel, som blev fremsat den 19. maj 1971. Forslaget nåede netop at komme til 1. behandling den 4. juni samme år inden folketingets sommerferie.

Den forrige regerings forslag bygger på tre hovedprincipper, som socialreformkommissionen opstillede, og som også det foreliggende forslag tager udgangspunkt i. Den nye dagpengeordning bør omfatte hele den erhvervsaktive del af befolkningen. Dagpengene bør ydes efter de samme regler uanset om årsagen til indtægtstab skyldes sygdom, en ulykke på arbejdspladsen eller fødsel. Ydelserne bør i højere grad, end tilfældet er i dag, svare til den enkeltes mistede indtægt.

Det tidligere forslag gik i hovedtræk ud på, at dækningsgraden skulle være 90 pct. af den mistede indtægt, og maksimum skulle efter lønniveauet pr. 1. april 1971 være 101 kr. i 5 dage om ugen. Der skulle endvidere ske en nedsættelse af ventetiden for syge- og barseldagpengenes vedkommende til tre dage, svarende til, hvad der i dag gælder for ulykkesdagpenge, og der skulle være en varighedsbegrænsning på 1 år. Arbejdsgiveren skulle udbetale dagpenge i de to første uger (arbejdsgiverperioden) uden refusion. Ordningen skulle finansieres gennem arbejdsgiverbidrag, personlige bidrag og tilskud fra kommuner og stat.

Mens regeringen som sagt kan tilslutte sig hovedprincipperne i betænkningen, er rege-

ringen ikke enig i, hvordan principperne er blevet udmøntet i praksis i det tidligere forslag. Regeringen har endvidere fundet yderligere forbedringer så påkrævet, at jeg den 16. februar og med virkning fra den 1. april i år har fremsat lovforslag om en 50 pct. forhøjelse af de maksimale satser for syge- og barseldagpenge til 106 kr. i 6 dage om ugen. Ulykkesdagpengene foreslås forhøjet til et tilsvarende niveau.

Samtidig har jeg foreslået dækningsgraden for syge- og barseldagpengene forhøjet fra 80 til 90 pct. Ulykkesdagpengene har i forvejen denne dækningsgrad.

Arbejdsministeren har fremsat lovforslag om en tilsvarende forhøjelse af dækningsgraden til 90 pct. for arbejdsløshedsdagpengene.

Herved kan vi allerede fra den 1. april i år opnå en ønskelig ensartethed mellem de forskellige dagpengeordninger, hvad angår maksimumsats og dækningsgrad.

I det foreliggende lovforslag foreslås en række yderligere forbedringer, som jeg gerne vil omtale nærmere samtidig med en kort gennemgang af lovforslaget i øvrigt.

Det, der nok falder de fleste først i øjnene ved en læsning af forslaget, er vel nok princippet om, at hele befolkningen skal omfattes af dagpengesikringen. I dag er det jo sådan, at de forskellige dagpengeordninger dækker forskellige grupper med det til følge, at man dels har vanskeligheder med at afgrænse de forskellige grupper, dels opnår det, at grupper falder helt uden for sikringen.

Mens der vist er almindelig tilslutning til at medtage de selvstændige, har det undertiden været kritiseret, at man også ville medtage funktionærerne og tjenestemændene. Disse grupper er jo i forvejen sikret løn under sygdom.

Hertil vil jeg sige, at en af hovedtankerne i socialreformkommissionen var, at man i tide skulle kunne sætte ind over for den enkelte med en opsøgende og forebyggende indsats. Det vil sige, at inden et sygetilfælde har været så længe, at der opstår vanskeligheder for den sikrede og hans familie, skal de sociale myndigheder i kommunerne kunne finde frem til vedkommende. Men hvis personer med sygeløn undtages, vil kommunen i bedste fald ved afskedigelsen